

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 1319

гр. София, 13.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 13.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **266** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 - 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на „РОБО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес за призоваване [населено място], [улица], чрез адв. Б. В., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221424000448-091-001 от 10.09.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], в частта, потвърдена с Решение № 1554 от 29.11.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

С Решение № 1554 от 29.11.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП частично е уважено оспорване по административен ред на Ревизионен акт (РА) № Р-22221424000448-091-001 от 10.09.2024 г. относно допълнително начислен ДДС в размер на 36 420.00 лв. във връзка с издадено кредитно известие № 0...043/12.05.2023 г. РА е потвърден относно отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 7750.00 лв. по фактура № 0...118/31.05.2023 г., издадена от „МАЙ ЛИНК“ ЕООД.

Жалбоподателят поддържа, че Решение № 1554 от 29.11.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП е антидатирано, поради което поддържа оспорването на РА изцяло.

Съдът намира възраженията на жалбоподателя относно предмета на съдебното оспорване по смисъла на чл.156, ал.3 от ДОПК за неоснователно, по следните съображения:

Ревизионният акт е връчен на 12.09.2024 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. № 53-06-10898 от 25.09.2024 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 01.12.2024 г. (неделя, неработен ден), т.е. до 02.12.204 г. В този срок е постановено Решение № 1554 от 29.11.2024 г. на директора на ДОДОП София, с което РА частично е потвърден, в която част е предмет на съдебно оспорване съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК.

Дори да се приеме тезата на жалбоподателя, че РА следва да с есчита за мълчаливо

потвърден съгласно чл.156, ал.4 от ДОПК и жалба срещу него е подадена в срока по чл.156, ал.5 от ДОПК, в случая на 11.12.2024 г., процесното решение отново е постановено в срока по чл.156, ал.6 от ДОПК – 7-дневен, считано от 11.12.2024 г., за изпращане на преписката в съда.

В заключение, дори и последното твърдение да не съответства на фактите, то за жалбоподателя не съществува правен интерес от оспорване на РА в част, която не съществува поради отмяната ѝ.

По изложените съображения съдът приема, че е сезиран с оспорване на Ревизионен акт № Р-22221424000448-091-001 от 10.09.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], единствено в частта, потвърдена с Решение № 1554 от 29.11.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, т.е. единствено относно отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 7750.00 лв. по фактура № 0...118/31.05.2023 г., издадена от „МАЙ ЛИНК“ ЕООД.

Съдът намира, че делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание. Спорът е относно реалността на доставките на стоки и услуги, поради което при разпределение на доказателствената тежест съдът намира, че следва да съобрази следните принципни положения:

Липсата на реална доставка е отрицателен факт, доказването на който може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти (индиции), които са в основа на доказателствени изводи за отрицателния факт – Тълкувателно решение № 6/2014 г. на ОСГК на ВКС. Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност за наличие на реални доставки на стоки и услуги.

Според даденото от Съда на Европейския съюз тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на „обективни факти“ - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка на които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по чл.154, ал.1 ГПК и чл.170, ал.1 АПК. Такива обективни факти са всички онези доказателственорелевантни факти (според националната терминология), които стоят в определена връзка на зависимост с факт, релевантен за спорното право и поради тази си връзка, те са едно указание, че този факт се е осъществил. За разлика от правнорелевантните факти, които са определени в правната норма като предмет на доказване, доказателствените факти не са нормативно определени, защото изначално не е ясно кой факт може да се окаже във връзка на зависимост с правнорелевантен факт или кой факт може да бъде индигия, улика, мълчаливо да свидетелства относно осъществяването на правнорелевантен факт. Именно в тази връзка, а не като правнорелевантни факти, могат да се поставят въпросите и е относимо изследване на обстоятелствата дали спорните доставчици са притежавали материална, кадрова и техническа обезпеченост за изпълнение на спорните доставки на услуги, притежавали ли са търговски обекти, кои физически лица са подписвали от тяхно име представените в хода на ревизията документи с дължимата грижа на добър търговец по смисъла на чл.302 ТЗ. Това е така, тъй като само реално осъществилите се стопански операции, свързани с реална икономическа дейност по реални доставки на стоки и услуги, използвани в действителната икономическа дейност на лицето, са

релевантни към спорното право на приспадане на ДК.

Следва да се съобрази и понятието за „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО, което не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или което действа като комисионер (арг. от чл.14, § 2, б. в) от Директивата) или на прехвърляне на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по сделката или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция.

Доказателствена тежест за посочените обстоятелства се носи от жалбоподателя.

В жалбата се съдържат доказателствени искания, които не следва да бъдат уважени на този етап от производството. Видно от РД и РА приходните органи не оспорват воденето на редовно счетоводство по смисъла на Закона за счетоводството от РОБО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], поради което съдебно-счетоводна експертиза със същата задача не би довела до изясняване на спора от фактическа страна.

Не са посочени обстоятелствата, за които да бъде разпитан искания свидетел, поради което съдът не може да прецени тяхната относимост към спора, а относно тяхната допустимост по смисъла на чл.57, ал.2 от ДОПК следва да се предостави възможност на жалбоподателя да конкретизира в коя хипотеза на визираната законова разпоредба претендира за допустимост на свидетелските показания.

По изложените съображения съдът

Р А З П О Р Е Д И :

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 19.03.2025 г. – 09:45 часа, за когато да се призоват страните.

КОНСТИТУИРА като жалбоподател: „РОБО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес за призоваване [населено място], [улица], чрез адв. Б. В., и като ответник: директор на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при ЦУ на НАП – [населено място].

УКАЗВА на основание чл.163, ал.3 вр. чл.170, ал.1 АПК вр. пар.2 от ДР на ДОПК на ответника директор на ДОДОП [населено място], че е в негова доказателствена тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на ответника директор на ДОДОП [населено място] в срок до о.с.з. на 19.03.2025 г. да ангажира доказателства относно датата на постановяване на Решение № 1554 от 29.11.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП във връзка с твърденията на жалбоподателя за неговото антидатиране.

УКАЗВА на основание чл.163, ал.3 АПК вр. пар.2 ДР на ДОПК на жалбоподателя, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и

обстоятелствата посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, конкретно наличието на реални доставки на стоки по смисъла на чл.6 ЗДДС, във връзка с чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО - прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически със стоките като собственик, за което е относимо изследване на доказателствено релевантни факти като произход на стоката, съхранението, движението и приемо-предаването ѝ, съобразно твърдения от контрагентите механизъм доставки.

УКАЗВА на основание чл.163, ал.3 АПК вр. пар.2 ДР на ДОПК на жалбоподателя, че съгласно чл.160, ал.1 ДОПК съдът е инстанция по същество на спора, поради което оспореният РА не може да бъде отменен като незаконосъобразен единствено поради допуснати в хода на ревизията процесуални нарушения.

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателя „РОБО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес за призоваване [населено място], [улица], чрез адв. Б. В., в 7-дневен срок от съобщението до него да представи доказателства за внесена по сметка на АССГ държавна такса в размер на 50.00 лв., като в същия срок с писмена молба, с препис за ответника, конкретизира и обоснове доказателствените си искания по жалбата съобразно мотивите на настоящето разпореждане.

Преписи от разпореждането да се връчат на страните на основание чл.138, ал.3 АПК вр. пар.2 ДР на ДОПК.

Разпореждането не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: